

som Kærnepunkt i Danmarks Militærvæsen og derfor samlede den overvejende Styrke her, nu gør Sydgrænsen til Kærnepunkt og derfor lægger det hele saaledes til Rette, at man dér kan samle de $\frac{2}{3}$ af Styrken. Og det er jo ikke blot selve den Kendsgerning, det drejer sig om, men det er ogsaa dette, at man i sin Omtale af Forslagene, sin Begrundelse af dem bestandig peger paa denne Sydgrænse, paa Jylland og Forholdene dér. Allerede for et Aars Tid siden, da den højtærede Statsminister havde været til Partimøde, og de Herrer var blevet enige om, hvordan Danmarks Militærvæsen skulde være, drog Statsministeren ud til Grundlovsfester og sagde, at fremtidig maatte det militære Tyngdepunkt lægges i Jylland, og dette er unægtelig blevet gennemført i den Ordning, som nu foreslaas af Partiet Venstre. Den højtærede Udenrigsminister, der oplæste Tallene paa, hvor faa der var i Jylland, spurgte, om dette Militærvæsen nu virkelig truede nogen, om det kunde bruges til Angreb. Ja, selv om den højtærede Udenrigsminister fæstede sine Øjne ikke paa de taa Hundrede Mand, der lægges i Garnison i Sønderjylland til den ene og anden Tid, men paa de 40 000, som kan samles dernede, giver jeg ham fuldstændig Ret i, at man kan stille dette Spørgsmaal, thi jeg svarer derpaa: Nej, de kan ikke bruges til Angreb, og de kan heller ikke bruges til Forsvar. Netop den højtærede Udenrigsministers stærke Understregning af, hvor uendelig lidt dette Militærvæsen dog til syvende og sidst betyder, er jo et Vidnesbyrd om, at i hvert Tilfælde han forstaar, hvor tom og indholdsløs denne Tale om et effektivt Forsvar, som føres fra vore Modstanders Side, er, set i Belysning af det Militærforslag, som de ærede Herrer fremlægger for os her. Men naar det nu ikke kan bruges hverken til Forsvar eller Angreb dernede, hvad betyder det da, at denne Styrke lægges ned til Grænsen? Ja, den højtærede Forsvarsminister spurgte: Har vi ikke Lov til det? Skal vi spørge Tyskland? Spurgte Tyskerne nogen Sinde os? Nej, Tyskerne spurgte ikke os, og vi er heller ikke forpligtede til at spørge Tyskland. Men jeg kunde tænke mig et bedre Forbillede for dansk Politik end den tyske i Tiden før 1914, og selv om vi ikke er pligtige at spørge hverken den ene eller den anden, kan det være klogt at indrette os saaledes, at der ikke her vækkes en for Danmarks hele Stilling skadelig Opmærksomhed, thi Forholdet er og bliver dette, et denne Fordeling af Styrken begrundes kun ved, at dér er Faren; man peger

paa Tyskland, og siger: Det er den Magt, overfor hvilken vi er udsat for Fare. Og, samtidig siger man: Vi tænker slet ikke, at vi kan forsvare os imod dem, men da man samtidig siger: Vi skal vente paa Hjælp fra andre, peger man ogsaa paa disse Hjælpere, og derved glider man ud af en Neutralitetspolitik, uden selv at ville det. Ingen mistænker den højtærede Regering for at ville dette. Jeg har sagt, at det er svært at mistænke den for overhovedet at ville noget, men man er i alt Fald paa det rene med, at den ikke i den Henseende har nogen fjendtlig Hensigt overfor Tyskland eller er i Modsætning til dansk Neutralitetspolitik, men den kommer ved sine Handlinger til at stille Danmark i et uheldigt Lys. Derfor vil jeg gerne spørge den højtærede Forsvarsminister: Hvad er Grunden til denne Fordeling, hvormed kan den overhovedet begrundes? Den ærede Ordfører for Venstre har nævnt — det er fremført her i Aften —, at det skulde være Hensigten at opretholde Roen i de forskellige Egne af Danmark. Det er dog ganske umuligt. At der skulde bruges dobbelt saa mange til at holde Ro i Jylland som paa Sjælland, er, hvad man ellers mener om Soldater som Roens Bevarere, en ganske haabløs Paa-stand. Hvis derfor Regeringen vil opretholde denne Fordeling, maa jeg bede den give Besked om, hvad Grunden er til det, hvad Mening og Tanke der kan ligge i dette Forslag. Den ærede Ordfører for Venstre sagde ganske vist, at han gad vide, om et Neutralitetsværn til Lands ikke først og fremmest var knyttet til Landegrænsen. Den ærede Ordfører synes fuldstændig at have glemt Partiet Venstres Forslag af 1909. Dér knyttedes det Neutralitetsværn, som de Herrer den Gang kaldte det, først og fremmest til København, og da var Landegrænsen — jeg kan gerne sige fuldstændig ligegyldig for de ærede Herrer fra den Side. Hvor der kunde være Tale om at gennemføre et Neutralitetsforsvar til Lands, nemlig i Jylland, opstillede de en Neutralitetsvagt som den, vi anbefaler, og intet som helst andet. Den højtærede Udenrigsminister bebrejder mig, at vi rejser dette Spørgsmaal og taler om det. Det er ikke os, men Regeringen, der rejser det ved sit Forslag, og da er det vor Pligt at bestræbe os for at fjerne den for Danmarks Stilling skadelige Karakter af dette Forslag, hvis der er Mulighed for det. Og jeg haaber, at der kunde være Mulighed derfor. Thi denne Karakter af Regeringens Forslag er blevet angrebet, ikke blot af den sædvanlige Opposition, men ogsaa af det kon-